

ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΔΟΥΣΑ ΓΟΡΓΩ

Σχολή Ι.Μ. Παναγιωτοπούλου, Δημοτικό, Γ' τάξη, 1994

Στο πλαίσιο του μαθήματος της Ιστορίας της Γ' τάξης, οι μαθητές ασχολήθηκαν με τους μύθους που είχαν σχέση με τη θεά Αθηνά και ανέλαβαν να παρουσιάσουν ομαδική εργασία, που θα αναφερόταν στους επιμέρους μύθους, στις θρησκευτικές γιορτές, στους ναούς και στα αγάλματα τα αφιερωμένα σ' αυτήν.

Από την Παλλάδα Αθηνά φθάσαμε στην Αθηνά Πρόμαχο και από την Εργάνη στην Αθηνά Παρθένο, στο χρυσελεφάντινο άγαλμά της.

Τα παιδιά άρχισαν να μελετούν ολόένα και περισσότερο τις υποθέσεις για τη μορφή του αγάλματος, τα ενδύματα, την ασπίδα... Πώς θα μπορούσαν να την αναπαραστήσουν; Είχαν αρχίσει να μελετούν ποια θα ήταν τα υποκατάστατα του χρυσού και του ελεφαντόδοντου, για να την αναπαραστήσουν τρισδιάστατα, όταν μια επίσκεψη στο σπίτι του Ν. Χατζηκυριάκου-Γκίκα άλλαξε τα σχέδια.

Ανάμεσα στα έργα του ζωγράφου, το μεγαλύτερο ενδιαφέρον τούς προκάλεσε η "Μέδουσα", έργο μεικτής τεχνικής, φτιαγμένο από άχρηστα αντικείμενα που μεταμορφώθηκαν και συνέθεσαν το τρομερό της κεφάλι.

Έτσι, γυρίζοντας στο σχολείο, τα παιδιά:

1. Σχεδίασαν το κεφάλι της Μέδουσας; πρότειναν, μελέτησαν τα υλικά και επέλεξαν το σχέδιο.
2. Έφτιαξαν το πρόσωπο με παπιέ-μασέ. Ζωγράρισαν με τέμπρες και έκαναν κολλάζ με διάφορα άλλα υλικά, όπως κιμωλίες, κουμπιά, λαμπάκια.
3. Για τα μαλλιά, δηλαδή τα φίδια, ζωγράρισαν τα φίδια σε χαρτόνι και χρησιμοποίησαν σκοινιά και σύρματα για τα φίδια (τρισδιάστατα).
4. Τοποθέτησαν το κεφάλι στην ασπίδα.

Με την ολοκλήρωση του έργου ξεκινήσαμε τα δρώμενα. Στόχος μας ο συνδυασμός και οι πολλαπλές ερμηνείες των προσώπων του μύθου, τόσο του Περσέα και της Μέδουσας όσο και της θεάς Αθηνάς.

Οι μαθητές φαντάστηκαν κάθε είδους δυνατή έκβαση, έτσι που ο ήρωας

Περσέας να αποφεύγει τον κίνδυνο από το πύρινο βλέμμα της Μέδουσας. Οδηγήθηκαν ως και σε ερμηνείες "θεάτρου του παραλόγου", ταυτίζοντας το πρόσωπο της Μέδουσας με τη θεά Αθηνά, μετατρέποντάς την σε καλοσυνάτη Αθηναία κόρη, κ.ο.κ.

Εκείνο που διαπιστώθηκε ήταν πως για το κάθε παιδί η Μέδουσα σήμαινε κάτι ιδιαίτερο, μια που στην ηλικία των 8 χρόνων η ρεαλιστική αντίληψη των παιδιών δεν βασίζεται πάνω στη γνώση αλλά σε καταστάσεις συναισθηματικές, που το κάθε παιδί έχει βιώσει και που του επιτρέπουν να τις νιώσει, να τις ερμηνεύσει, να τις εκφράσει.

Στην ερώτηση: "Στον μύθο του Περσέα, γιατί κατά τη γνώμη σου υπάρχει ένα τόσο φοβερό τέρας;", οι απαντήσεις των παιδιών επιβεβαιώνουν την ανωτέρω διαπίστωση.

Τις παραθέτουμε:

1. "Για να φανεί πόσο δυνατός ήταν ο Περσέας".
2. "Αν δεν υπήρχε η Μέδουσα, θα 'ταν ήρωας ο Περσέας;"
3. "Για να φανεί πως το κακό νικιέται πάντα απ' το καλό".
4. "Αν δεν υπήρχε το τέρας, τότε ο ήρωας ποιον θα σκότωνε, τον εαυτό του;"

Η αναγκαιότητα του τέρατος επιβεβαιώνει την ύπαρξη του ήρωα. Γιατί αλλιώς, ποιος θα νικούσε το τέρας;

Η πάλη αυτή, ανάμεσα στο ανθρώπινο και το μη ανθρώπινο, μετράει την αδυναμία που νιώθει το παιδί σε σχέση με τα όντα τα πιο δυνατά απ' αυτό.

Η συμφιλίωση έρχεται με την τοποθέτηση της Μέδουσας στην ασπίδα της θεάς Αθηνάς, που αποτελεί και τον θρίαμβο του παιδιού.

Γιατί, ποιος απ' αυτούς τους θαυμάσιους δημιουργούς λέτε να φοβήθηκε τη Μέδουσα Γοργώ;

Π. Βασιλάκη

